

fyri, sum nú, teir liggja spjaddir í ymsum hølum.

Tílikar umstøður orsaka sera tørfur líkindi fyri rationelt at kunna útnýta ta arbeiðskraft, sum er til handa, bæði hvat ið viðvikir sjúkra-systurum og gentum.

Ein og hvør veit, hvussu ómøgligt tað er at hava tørvandi hjálp í tílikum støðum. Tað knípí ræðuligt — og gerst so mikið meira verri við tað, at tey, ið eru til hjálpar, verða noydd at arbeiða yvir evni.

Ein nátturvakt t.d. má vera tøk á einum trimum støðum í senn.

Tað er eyðsæð, at slík viðurskifti verða ótolulig, sjálvt um viljin til at offra seg fyri arbeiði er aldrin so góður.

Ein ovurbyrjað arbeiðskraft kann ikki avrikað arbeiði til lítar. Úrslitið verður at merkjast, og kanska eina mest har, sum hundrad prosent sikkurheit átti at verið fyri, at ein sjúklingur fekk ta pleygu, bæði av mati, rækt og á einhvønn hátt, sum hansara tilstandur hevur krav uppá.

Lív og vera sjúklinganna eru tung — fyrst tá ið ein stendur frískur og ferðugur yvirfyri menniskjum, ið ein ring sjúka hevur nívt til jarðar, fyrst tá veit ein hvat heilsan er verð.

Gævi ti, at tey, ið heilsuna hava, heila okkara fólk — við teim ábyrgdarhavandi á odda — má verða fært fyri at taka tað tunga takið sum krevst, fyri til fullnar at bæta um tey kor, sum tey eru undirgivin, ið sjúka hevur trýst niður í eina sorgar tilveru.

W.

SKRIVSTOVUHJÁLPAÐ

helst við real-, preliminar- ella øðrum prógvi fær pláss frá 1. jan. 1947.

Ein við kunnleika til skrivstovu-arbeiði hevur fyrimum.

Lønin verður eftir dagnaskapi. Sjálvskrivað umsókn má vera ráðnum í hendi seinast 27. í h.m.

Tórshavn, 12. desember 1946.

Líkingarráð Føroya.

LÝSING

Til formann fyri Føroya Fiskimannafelag er einmælt afturvældur

Dánial Klein við Gjógv

í árunum 1947, 1948 og 1949.

Stjórnin.

Føroya Sjóvátrygging

Skip - motorbátar
útróðrabátar - vørur
verða tryggjað

Fossamálið.

Hetta stórmál — ravnaguan av hövuðsoyggjum okkara — var til viðgerðar á Tingi 13. í h.

Óregaard, sum er formaður í fossanevnd Løgtingsins, greiddi frá tí fyrireikandi arbeiði, ið gjørt er.

Løgtingið jáltaði í síni tíð kr. 70.000 til projektering, sum lögtingsverkfrøðingur Fonsdal skuldi fyrireika.

Hetta arbeiði er nú gjørt, soleiðis at eitt norskt firma hevur projekterað háspenn fyri kr. 75 pr. km; meðan láspenn er projekterað av øðrum verkfrøðingi fyri kr. 1000 pr. mánað.

Projekt viðvíkjandi útbyggjan av Fossá er eisini gjørt, og vil útbyggjanin koma at kosta umleið 8,2 mill. kr.

Útreiðslurnar við sjálvari projekteringini liggja umleið kr. 65.000.

Eftir teim útrokningum, ið fyriliggja, vil produktionsprisurin verða umleið 7,2 oyru pr. kwt. á turbinu; men fyri at kunna siga, hvat streymurin kann seljast fyri, má ein vita, hvussu stóru tilslutningur av forbrúkarum verður.

Rakstrarútreiðslurnar eru settar til 820.000 kr. árliga.

Ravnagun er jú ikki nakað nýtt her á landi. Suðuroyggjin var fyrsta plássíð, ið varð elektrisiferað, og við hesari byrjan, sum í so mongum førum, mugu byrjanarsjúkur yvirvinnast.

Av teirri erfaring, sum nú kann byggjast uppá viðvíkjandi rentabilitetsberokning, er neyvnan at frykta fyri, at ein tilik berokning í hesum máli, ikki skal koma at halda.

Verkið ætlast at verða ein sjálveigandi fyriløka í eini samtøku av kommununum í Eysturoy, Streymoy og Vágum.

Hesar kommunur hava stovnað eitt felag, kallað „S. E. V.“ við partapeningi uppá ¾ millj. kr. Felagið hevur umsókn inni um at fáa Tingsins løyvi og ábyrgd fyri einum láni uppá 7½ millj. kr., umframt at teir søkja um beinleiðis studning til rindan av tí meirakostnað, sum stendst av at leggja ljósnet til minni, avsiðis liggjandi bygdur. Tað er fyri so vítt góð grund tað er hesum, sum tað er eyðsæð, at kostnaðurin við leggja eitt óforholdsmessiga langt net til eitt lítið pláss, aldri vil kunna forrentast við beinleiðis forbrúki.

Tað er at vóna, at tann neyðturvuligi peningur kann skaffast til vegar, soleiðis at hetta týðningarmikla mál kann fæst út í livið.

Er viljin og ansurin tilsteðis — so skuldi væl eydnast at

157.000 krónur

góvu Føroyingar donskum børnum og einkjum.

Nú fer innsavning fram fyri føroysk børn.

Hava tygum sent tygara gávu?

Barnahjálpargrunnurin.

funnið hin rætta formin fyri finansiering av fossamálinum.

Men byrja tær vanligu lögtingsbremsurnar at grenja, so er útlit til, at málið eisini hesa ferð dettur niðurfyri og kemur at hvila í onnur 40 ár.

UTTANLANDA

Rusland leggur allar kreftir í at fáa uppافتurbygt landið, ið var fyri hardari árás enn nakað annað land undir verðaldarbardaginum, men til hesar uppbyggingar krevst eitt ófört tilfar, og tað er Rusland í lötuni ikki fært at veita til vega innan fyri sitt egna landaöki. Tað má tí fara út um sitt landamark at keypa sær tilfar og fyri ein part eisini fæði. Men í somu órindum eru tey flestu lond uttan Amerika, sum í flestum førum er seljari. Henda keypikapping er hörð og fækkar prisirnar upp. Sum dømi kann nevast, at Bretland, sum vanligar er keypári av „linsed oil“, ið hövuðsakliga verður framleitt í Suðuramerika, varð í ár sligið út av Ruslandi, sum handlaði skjótt og djærvt og keypti at kalla alla hesa vøru fyri nösini á Bretum. Tíðini ganga eisini um, at Rusland skal hava keypt allan tann saltfisk og frystan fisk, ið Is-lendingar koma at framleiða í næsta ár. Prisurin skal vera reiðiliga hógur. Hetta vil hetta um solumöguleikan um tær leiðir, ið vit plaga at selja okkara fiskaframleiðslu og gevur vónir um góðan pris.

Summir vilja vera við, at tað ikki bara er eitt uppbyggingar- og fæðispursmál hjá Russum, at teir eru so ágrýtnir í keypikapping við Bretland og onnur lond, men kanska meiri ein dubbingarpolitikkur fyri at hava lóðurnar fullar, um tað skuldi hent, at kriggj varð.

Kolaspurningurin. Amerika hevur verið herjað av kola-streiki. Menn hava tí verið bangnir fyri at víða hvar um heiminn kom at tróta kol. Streikan er tó „avblást“ nú — og arbeiðararnir eru farnir aftur at høgga kol. Vónandi verður nú eisini vandin fyri at koma at tróta kol eisini „avblástur“. — Hetta vil týða ómetiliga nógv

fyri okkum, ið hava fingið ein so stóran trolaraflota, ið slúkar kol í stórum nøgðum.

Tað, ið nakrir verja og spekja, aðrir oyða.

Væl kann tað verða sagt, at fuglameingið er ókt í síðsta mannaminni, men ikki nóg mikið.

Eitt heldur stórt skar kom í, tá Føroyar vóru hersettar. Sumt atvoldað av at hermennirnir, fyrst teir vóru her, lítið hugsaðu um, at mestli fuglurin var fríðlystur. Seinni, tá teir fingur fuglalógina í hendi, varð frægari.

Men teir fóru jú avstað aftur. Tað, teir oyddu, kundi bótast aftur.

Tað, ið meint nýtir, er at vit nógvir Føroyingar sjálvir ikki eru so dællir við fuglin, at vit sum ein heild eru vorðnir honum ein verja, ein slík verja, at alt sum vil týna fríðlystan fugl, skal noyðast at svara fyri tað.

Her gongur enn ov mikið av ólógligari veiðu fyri seg víða hvar um landið, meðan menn um teir enn við sorg siggja tilbúðin, aftur seg fyri at nema við, enná at hann sum dylur er lítið mæltari enn hann, ið útinnur.

Skyldu hava vit allir ikki bert at halda landsins lógir, men eisini at verja tær, soleingi tær eru í gildi. Lat okkum koma hetta í hug, vit sum unna fuglinum allan fríð. Og komið teir eisini hetta í hug, sum eru meindir við fuglin.

Fuglalógin skal ikki vera ein páppirslóg. Tað ið nakrir verja og spekja, skulu aðrir ikki óskalaðir sleppa at oyða.

Sperre Patursson.

FØROYA BRUNATRYGGING

Hús - innbúgv - vørur - verða tryggjað.

Skrivstovan er opin frá kl. 10-1 og 3-5.
Leygardag - - - 10-2.

Telf. 372.